„Misschien is zij in de bibliotheek," meende hij. „Excuseer mij een oogenblik!"

Hij keerde zich snel om en verliet het vertrek, de deur achter zich sluitende. Lydia min of meer verrast, nam op een der luxueuse rustbanken plaats.

Ze wachtte vijf minuten, toen voelde ze het jacht zich in beweging stellen. Ze stond op en door een der vensters naar buiten starende, zag ze de kust langzaam wegdoezelen. Het jacht stoomde de open zee in.

Wederom verliepen er een tiental minuten en ze begon het vreemd te vinden dat niemand haar kwam opzoeken. Eindelijk stond ze op en besloot zelf naar hen toe te gaan.

Ze liep naar de deur — die was gesloten.

In de grootste verbazing deed ze een stap terug. Toen draaide ze nogmaals aan de kruk, neen, er was geen twijfel aan: de deur was op slot.

Nu was Lydia een moedig, zelfstandig meisje, en niet gauw uit het veld geslagen, doch nu zonk ze in een stoel neer en haar toestand overdenkende, kon ze een gevoel van onrust niet verbergen. Wat moest dat beteekenen?

Een halfuur ging voorbij, toen werd de deur plotseling geopend en verscheen Sequeira glimlachend in de opening.

„Eenige verklaring zou mij welkom zijn, mijnheer Sequeira," zei Lydia trotsch en uitwendig kalm, hoewel ze innerlijk ontroerd was. „Is 't niet een beetje ongewoon een dame te inviteeren aan boord van een jacht en haar dan op te sluiten in het salon?" — „Een beetje ongewoon wel, maar — ik kon het niet helpen."

„Kon u 't niet helpen?" vroeg ze ten hoogste verbaasd. „Wat voor reden kan er zijn voor zoo'n behandeling?"

Hij trad eenige stappen nader en stond vlak voor haar.

„Ik leerde u liefkrijgen," zei hij rustig, „en u wilde van mij weggaan. Dat kon ik niet verdragen en toen bedacht ik deze kleine . . . laat ik zeggen: manoeuvre!"

Lydia was zeer bleek geworden, maar ze hield zich moedig.

„Wat belachelijke onzin is dat, mijnheer? Breng mij bij de anderen, onmiddellijk!"

Hij schudde het hoofd.

„Er zijn geen anderen: ik ben met u alleen vertrokken," zei hij koeltjes.

Het salon scheen om haar rond te draaien bij deze woorden. Ze had al haar geestkracht noodig.

„Vertrokken — alleen met mij? Absurd! Hoe durft u dat?"

De ex-president glimlachte zelfgenoegzaam.

„Ik heb meer gewaagde dingen gedaan in mijn leven," merkte hij op.

Toen zich neerzettende, de beenen over elkander, vervolgde hij: „Luister, de toestand is zoo! U wilde uw lieve vriendin niet vertellen waar u heen ging. Herinnert ge uw brief nog aan mevrouw Pomeroy? „Ik zal u als gewoonlijk verrassen."

Welnu, dit is de verrassing.

U is met een vrijen wil aan boord gekomen en niemand weet dat u hier is."

„En mijn meid?" vroeg Lydia op zwakken, wanhopigen toon.

EEN GEDENKTEEKEN ONTHULD.

Op 16 December is op het graf te Loosduinen van eenige Engelsche matrozen, die in October 1914 verongelukt zijn bij het torpedeeren van de 3 Engelsche oorlogsschepen Hogue, Cressy en Aboukir, een gedenkteeken geplaatst, waarvoor de gelden zijn bijeengebracht door het IIe Bataljon Jagers te Loosduinen. Op onze foto ziet men, geheel rechts, maj. Boellaard, comm. van het IIe bat. Jagers, die het woord voerde alvorens het gedenkteeken werd geplaatst. *(foto Hijmans.)*

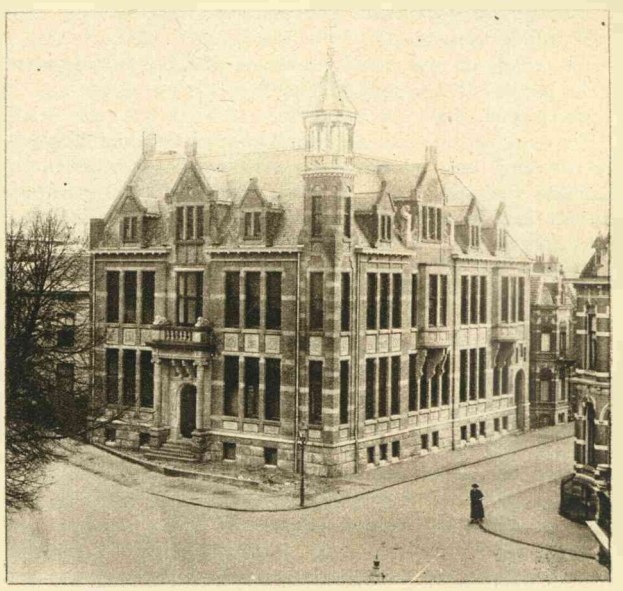
EEN AANGESPOELDE MIJN VERNIETIGD.

Onder groote belangstelling van de inwoners is Woensdag 15 Decembe een Engelsche contact-mijn, die te Scheveningen was aan land gespoeld, door eenige torpedisten der marine onder leiding van den luitenant Roozendaal, vernietigd. *(V.F.B.)*

HET NIEUWE GEBOUW VAN HET ROODE KRUIS.

Verleden week heeft Z. K. H. Prins Hendrik het nieuwe gebouw van het Roode Kruis te 's-Gravenhage, dat zeer fraai is ingericht en aan alle eischen voldoet, officieel in dienst gesteld. — Onze foto geeft de werkkamer van Z. K. H. den Prins. *(V.F.B.)*

„EERSTE ONDERLINGE AANNEMERSVERZEKERINGS-MAATSCHAPPIJ DE ZWOLSCHE"

Door de „Eerste Onderlinge Aannemers-Verzekeringsmaatschappij de Zwolsche" te Zwolle is op 13 December een nieuw administratiegebouw in gebruik genomen, waarvan wij hierboven een afbeelding brengen.

HET NIEUWE GEBOUW VAN HET ROODE KRUIS.

Links: De werkkamer van den Secretaris Jhr. Marel. Rechts: een hoekje van de keurig ingerichte vergaderzaal. *(foto's V.F.B.)*